

Column Ekoland (november 2018)

Deel 1: Wie zijn onze helden?

Max Verstappen tijdens Sint Maarten

Onze buurkinderen gingen Sint Maarten-zingen in de grote boerderij naast ons. Hun gezang werd aan de deur niet gehoord, want uit de huiskamer klonk een oorverdovend lawaai. Daar aankomend zagen ze de televisie aan staan en kroop de buurman bijna in het scherm om maar niets te missen van de verrichtingen van onze nationale held Max Verstappen. Even wachten hoor want de race is zo af, daarna mogen jullie je liedje zingen...

Het is tekenend voor onze samenlevingen en wat wij belangrijk vinden. Hoe vaak kom je deze held Max Verstappen niet tegen op de NU.nl of in het journaal! En met een regelmaat staat deze formule 1 rijder in de krant. Oorverdovend lawaai, gierende banden, waarbij het vuur er soms vanaf spat. Zwarte rookwolken en benzinedamp die alle milieunormen overschrijden.

En dan beschikken we ook nog over prins Bernard jr. die doodleuk vindt dat de overheid maar 60 miljoen euro in de racebaan van Zandvoort moet investeren, anders gaan we hier de belangrijke wedstrijden missen. En natuurlijk het supergezonde merk en sponsor 'Red Bull' van Max verstappen doet al zo veel voor deze sport.

Frankenstein sla

Evenzo vergaat het onze nationaal bekende mevrouw professor Louise Fresco, bestuursvoorzitter van de universiteit in Wageningen die er nu voor gezorgd heeft dat we de wereld kunnen voeden met slakropjes in water geteeld en grootgebracht met roze LED-verlichting.

De hemel kleurt 's nachts roze nabij het dorp Warmenhuizen gelegen in het midden van Noord-Holland, waardoor omwonenden even dachten dat er aliens waren geland of dat het mysterieuze licht afkomstig was van de kernreactor in Petten. 'Nee het gaat hier gewoon over de Frankenstein sla, uitgedacht door de helden uit Wageningen waarmee we in de toekomst de wereld kunnen voeden.

En dan onze 1,6 miljoen melkkoeien die bijna niet meer buiten komen waardoor de weilanden omgevormd worden in een groene woestijn. Deze dieren zorgen voor de grootste stikstofuitstoot in het milieu, maar worden niet mee geteld voor de klimaatdoelstellingen.

Nog niet zo lang geleden kreeg een koe een lintje als het dier meer dan 10.000 liter melk per jaar produceerde, nu is de grens van 13.000 liter gepasseerd. Met dank aan de andere landen die daar de bossen voor kappen en voor hoogwaardige soja eiwitten zorgen en de farmaceutische industrie die de koeien met antibiotica op de been houdt. Zonder antibiotica zakken deze dieren letterlijk door hun poten.

Hardgroen produceren

Weg met onze weidevogels, de kievit, scholekster en de grutto. Die passen niet meer in dit hardgroene productieproces. Dit alles in het belang van de consumenten die vinden dat voedsel vooral goedkoop behoort te zijn en een overheid die dit zogenaamde verduurzamingsproces nog volop steunt.

Witte melk uit een groen gelabelde megastal, roze sla uit een grootschalig laboratorium, los van onze aarde. Lang leve onze helden die voor afleiding in de sport zorgen en de agrarische sector met zijn megaproductie, los gerukt van de natuur.

Op het jaarlijkse congres van de Demeter Stichting gehouden op 17 oktober op het landgoed Mariënwaardt had ik voor een openingszin gekozen uit het werk van de filosoof Friedrich Nietzsche 1850 – 1893. *'De stilte van de natuur heeft meer zeggingskracht dan het spreken van de mens'*. Over deze zin ga ik nog eens diep nadenken. Wordt vervolgd.

Jan Schrijver Biologisch-Dynamisch bedrijf De Lepelaar te Sint Maarten en voorzitter van de Stichting Demeter Nederland.